

ബോണിജ്ഞാനിലെ വസ്തുതകൾ

തുടർച്ച

ഒരു വന്നിന്റെ വചനം ജീവദായകമാണ്.

അത് നമ്മക്ക് പ്രത്യാഗയും സന്നോഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വചനം വായിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ, അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും വേണം. ലോകരത്തെയും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും പതിവിർണ്ണന് വധത്തെന്തെല്ലാരു കാഴ്ചപ്പറ്റിരുത്താനും വിലയിരുത്താനും, ദൈവപചനം നമ്മുടെ പ്രേരിപ്പിക്കും. ഏറ്റുപറഞ്ഞ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ടുകയും തടവിൽ ആവുകയും ചെയ്ത് യോഹന്നാനാൻ ചരിത്രത്തിലെ ദൈവികസാന്നിധ്യത്തെയും ചരിത്ര സംഖ്യാളിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. ചരിത്രത്തെ നയിക്കുന്നത് ദൈവമാണ്. അതിനാൽ പീഡനങ്ങൾ നേരിട്ടു സോധും ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾക്ക് ഭയം വേണം.

വെളിപ്പാട് 1:9-20, പ്രവാചക ഉത്തരവർഗ്ഗം

മഹതിക്കൃതനായ യേശുക്രിസ്തു എഴു സഭകൾക്കു നല്കുന്ന സദ്വാഹണം വെളിപ്പാടുപുന്നതകർത്തിന്റെ ഓന്നം ഭാഗത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പേരെ ദുത്തു പറയുന്ന എഴു പ്രാദേശിക സഭകളെ മാത്രമല്ല, ആഗോള സഭയെ മുഴുവൻ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ സദ്വാഹം എ നാതിൽ സംശയമില്ല. ഇടയലേബനാങ്ങളുടെ ശൈലിയിൽ എ ചുതിയിരിക്കുന്ന ഈ ഭാഗം ഒരു ഭർഷന്ത്രോടു ആരംഭിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ഭാസനായ യോഹനാനെ പ്രവാചകരുത്തു ഏല്പിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രാരംഭ ഭർഷനം. പഴയ നിയമപ്രവാചകരുക്കു ലഭിച്ച വിളിയോട് ഈ ഭർഷനത്തിന് ഏറെ സാമ്യമുണ്ട് (യൈ. 6:1-13; യൈ. 1-3), ഭർഷനു ലഭിച്ച ആളിന്റെ അവസ്ഥ, സ്ഥലകാല സാഹചര്യങ്ങൾ, ഏല്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഭാത്യം, ഭാത്യം ഏല്പിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങം എന്നിവയാണ് ഈ വാക്കുങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുന്നത്.

വെളിച്ചാട് 2:1-3:22, സഭകൾക്കുള്ള ലോറൻസർ

എഴു സാക്കൾക്കുള്ള ലേവനങ്ങളായിട്ടാണ് ഈ ഭാഗം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏകില്ലോ പുതിയനിയമത്തിലെ ഇതരരേഖനങ്ങളിൽനിന്നും ഇവയ്ക്ക് ഏറെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ലേവനങ്ങളിൽ പതിവായി കാണുന്ന അഭിവാദനങ്ങളോ ആശാസകളോ സമാപനാർഹവാദങ്ങളോ ഇവയിലില്ല. മറ്റ്, പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവചക്രമാരുടെ പ്രഞ്ചാഷണങ്ങളാം ഈ ലേവനങ്ങൾക്ക് ഏറെ സാമ്യമുണ്ട്. ലേവനരുപത്തിലെഴുതിയ പ്രവചനങ്ങളാണീവ. സാക്കേളുപ്പുള്ള ക്രിസ്തുനാമത്തെ വിലയിരുത്തലും വിമർശനങ്ങളും ശാസനകളും പ്രേരണാഹനങ്ങളും ആണ് ഈ ലേവനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം.

ലേവനങ്ങൾക്കെല്ലാം പൊതുവായ ഒരു ഘടനയുണ്ട്.

1. ഓരോ സഭയ്ക്കും എഴുതാനുള്ള കല്പന
  2. മനുഷ്യപുത്രർഹനത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘടകം
  3. സഭയാട്ട് നേടണമെങ്കിൽ അടിത്തക്കാടി നല്കുന്ന പദ്ധതി

4. വീഴ്ചപകളും കോട്ടങ്ങളും ചുണ്ടിക്കാടി ശാസന
5. മാനസാന്തരത്തിന് ആഹാരം, ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ പ്രചോദനം
6. ശിക്ഷയുടെ മുന്നാറിയില്ല
7. യുഗാന്ത്യാധുവമായ വാർഡനം (20-22 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇവയുടെ പൂർത്തി കരണം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്)
8. ആരത്മാവിന്റെ സന്ദേശം ശ്രവിക്കാൻ ആഹാരം.

സാന്നിദി ആർക്ക് ആർ അയൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം താൻ അറിയുന്നു എന്ന മുവവുരുമായിട്ടാണ് വിലയിരുത്തൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. എല്ലാം അറിയുന്നവൻ സഭയെ സൃഷ്ടിച്ചുമായ നിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നു. രണ്ടുസഭകൾക്ക് (സ്ഥിരം, ഹിലാദിപ്പിയാ) ശകാരമൊന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരണ്ഡുസഭകൾക്കാക്കട്ട (സാർബിൻ, ലാവോദിക്കുാ) ശകാരമേ കിട്ടുന്നുള്ളൂ. സഭകളെയും വ്യക്തികളെയും ഉള്ളിൽ നിന്നുകാണുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിമനാണ് ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. ഓരോസഭയും

வெளிபாக் 2:1-7, அபேஸாஸிலை ஈடுத்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள்.

എഴുവേഖനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് എഫോസാസിലെ സം ത്കലാൻ എഴുതുന്നത് (വാ. 1). റോമാസാമാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചി മ പഹരണ്ടയ്യഭാഗങ്ങൾക്ക് മധ്യ നില്ക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട രൂപം എഫോസാസ്. ഏഷ്യയിലെ പ്രമുഖഗ്രാമങ്ങളെ തമ്മിൽ ഈ സംബന്ധം ഇവിടെനിന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. പ്രമുഖവാൺജ്യക്കേന്ദ്രം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ബഹുമതികൾ എഫോസാസിനുണ്ടായിരുന്നു. കാവുന്ന ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ അംബി തിയേറ്ററും എഫോ സംബന്ധിരുന്നു. ഇതിനേക്കാബൈല്ലാം ഉപരി എഫോസാസിനെ ലോകപ്രകാശികൾ അർത്തേത്തമിന്ന് എന്നും ലത്തീനിൽ ധ്യാന എന്നും അറിയ യുടെ ദേവതയുടെ കേഷത്രമാണ്. ബി.സി. 356-ൽ മഹാനായ അ ദർത്തി ജനിച്ച ദിവസം ഈ കേഷത്രം അർന്നിക്കിരിയായി. പുതുക്കി രാത്രനകാലത്തെ എഴു മഹാത്മാതുങ്ങളിൽ ഒന്നായി പ്രകാശിതമാക്കിയായിരുന്നു. സന്താനലഘ്നിയും അതുപോലുള്ളതു മറ്റ് അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അവിടെ വന്നി ദ ദേവതയ്ക്കുള്ള ആരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലെംഗിക് അതിനുത്തിനാലും എല്ലാത്തരം കൂദാശികൾക്കും അഡ്യം നല്കിയിരുന്നികാധിപതനത്തിന്റെ ഉറവിടമായും ഇരുക്കേണ്ടതു പരിണമിച്ചു.

(രാജ്യം)

കിർദ്ദോഷ വിനോദങ്ങൾ

“നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ളതൊക്കെ നിങ്ങൾ അനേകഷിക്കുവിൻ. കാരണം, അവ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളാകുന്നു”. ഇങ്ങനെ ദൈവപചനം ഒരിടത്തും നമ്മോടു പറയുന്നില്ല. “ദൈവത്തോടും മനുഷ്യനോടുമുള്ള സ്ഥനേഹത്തിൽ എല്ലാം ചെയ്യാൻ” എന്നതേ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു വിനോദത്തിലേർപ്പെടുന്നതു നിർദ്ദോഷമാക്കണമെങ്കിൽ നാം ചില കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. നമുടെ വിലയേറിയ സമയത്തെ അപഹരിക്കുന്ന ഒരു വിനോദവും നിർദ്ദോഷമല്ല. ജീവിതം ഹ്രസ്വവും സമയം അമുല്യവുമാണ്. നമുക്കു ഒരേ ഒരു ജീവിതവും ചെയ്തുതീർക്കാൻ ധാരാളം കാര്യങ്ങളും. പാപമയമായ ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കു പ്രകാശം പരത്തേണ്ടതുണ്ട്. സാധ്യമെങ്കിൽ മു

ഫുലോക്കത്തെയും രക്ഷയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരേണ്ടതുമുണ്ട്. അല്ലപ്പാം പോലും സമയം പാടാക്കാനില്ല. തനിക്കു ചെയ്തു തീർക്കുവാനുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെ വലിപ്പവും മഹതവും അറിയുകയും അതു ചെയ്യുവാൻ പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാ വിനോദങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കും. അതുപോലെ കർത്താവിന്റെ പണം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിനോദവും നിർദ്ദേശമല്ല നമ്മുടെ മുഴുവൻ പാനവും മുഴുവൻ സമയവും കർത്താവിന്റെതാൻ. നാമും മുഴുവന്ന തീരുകൾ കർത്താവിന്റെതാൻ.

പിനെ എന്താണ് നിരദ്വാഷമായ ഒരു വിനോദം? ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനും അവിടുത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി നാം ഏർപ്പെടുന്ന ഏതു വിനോദവും പാപകരമാണ്, ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം: “ഇതിലെ താണ് പാപകരമായുള്ളത്?” അവർ കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നിടത്താണ് തെറ്റുപറ്റി നന്ന്. അധാർമ്മികമെന്നു പുറതെ തോന്നാതെ വിനോദങ്ങളെ നിരദ്വാഷമെന്ന് അവർ വിലയിരുത്തുന്നു. ഒരു വിനോദത്തിലേർപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയും ആത്മനിക ലക്ഷ്യത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം ആ പ്രവൃത്തിയെ വിലയിരുത്തുവാൻ, അതിലാണ് അവർ പരാജയപ്പെടുന്നത്. ദൈവത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതും മഹത്തെപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒന്നല്ല നമ്മുടെ വിനോദങ്ങളും അവ പാപകരമാണ്; ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരവും ദൈവരാജ്യത്തിനു പ്രയോജനകരവും അല്ലാതെ വിനോദങ്ങൾക്കിന്തെയിൽ വിശ്വാസിക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. ആശമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ താൽപര്യപെടുന്നവർ മാത്രം ചിന്തിക്കേണ്ണ വിഷയമാണിൽ.

വൈദാലികാനിയുടെ കരുപ്പൻ

പൗരോഹിത്യം വാസ്തവത്തിൽ പുതിയനിയമത്തിലുണ്ടോ? പൗരോഹിതൻ (നേതാവ്) വിശാസികൾ (അബ്ദികൾ) എന്ന നിലയിലുള്ള ഈനത്തെ പോക്ക് വചനാനുസൃതമോ? പാറ മാത്രമല്ലോ സർവ്വരാജ്യത്തിന്റെ താങ്കൊലും നൽകപ്പെട്ടത് പദ്മാസിനായിരക്കേ ഒരു അധികാരസ്ഥാനം ഉണ്ടെന്ന ലോ അതിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കേണ്ടത്? പെന്തക്കോസ്തിലും ഇതര സഭകളിലും കാണുന്ന കേന്ദ്രീകൃതമായ അധികാരക്കേദം തിരുവചന്പ്രകാരം നിതികരിക്കാനാവുമോ? തൊനൊരു കണ്ണോലിക്കൊണ്ട്, ആ നിലയിലുള്ള ഒരു മറ്റപടിയാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

ക്രുശിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ തലവരാത്രിയാണ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യമാരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയത് (യോഹ13:1-11). എനിക്ക് യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുട പാദങ്ങൾ കഴുകിയെങ്കിൽ നിങ്ങളും പരസ്പരം പാദങ്ങൾ കഴുകണം” (യോഹ.13:14). മരിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുൻപായി ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യമാർക്ക് കൊടുത്ത സന്ദേശമാണിൽ. അപ്പോൾ, ഗുരുവിന്റെ നാളിതുവരെയുള്ള ജീവിതവും നിലപാടുകളും കാച്ചിക്കുറുക്കിയെടുത്ത സന്ദേശമാണ് കാലുകഴുകൽ. തന്റെ ശിഷ്യസമൂഹം എങ്ങനെയാകരുതെന്നും ശുചു കണ്ണിശമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്: ‘വിജാതൈയരുടെ ഭരണകർത്താകൾ അവരുടമേൽ യജമാനത്വം പുലർത്തുന്നുവെന്നും അവരുടെ പ്രമാണികൾ അവരുടമേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഖടയിൽ അങ്ങനെയാകരുത്’ (മത്താ.20:25-26). ഈ പാഠത്തോടു കൂടുവയ്ക്കേണ്ട മറ്റാനു കുടിയുണ്ട്: ‘നിങ്ങൾ ഒബ്ലി എന്നു വിളിക്കപ്പെടരുത്. എന്നതനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗുരുവേയുള്ളൂ. നിങ്ങളുല്ലാം സഹാദരിയാരാണ്. ഭാരിയിൽ ആരായാം നിങ്ങൾ പിതാവെന്നു പിന്തുരാത്രം.

എരെതനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പിതാവേ ഉസർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ്. നിങ്ങൾ നേതാക്കമായും വിളിക്കപ്പെടരുത്. എരെതനാൽ, കൊണ്ടുവാൻ നിങ്ങളുടെ ഏക നേതാവ്. നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രാഷ്ടകനായിരിക്കും (മതം. 23:8-11).

ഗുരുക്കമനാരും പിതാക്കമനാരും നേതാക്കമനാരും ഇല്ലാതെ ഒരു സമുഹമായിട്ടാണ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യസമൂഹത്തെ സ്വപ്നം കണംത്. ഈ ശിഷ്യസമൂഹത്തിൽനിന്നും ഘടന ഏതു രൂപത്തിലായിരിക്കണമെന്നത് ഈ സുവിശേഷ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമല്ലെങ്കിലും ഏതു രൂപത്തിലായിരിക്കരുത് എന്നതു സുവ്യക്തമാണ്. യേശുവിൻ്റെ കാലത്തെ രോമാസമൂഹം അദ്ദേഹം തട്ടുകളായി അങ്ങയറും വിജീതമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ധർമ്മസമൂഹവും തട്ടുകളായി വേർത്തിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യസമൂഹം കെട്ടിലും മട്ടിലും രോമാ സമൂഹാധികന്മാരോ, ധർമ്മ സമൂഹാധികന്മാരോ എത്തവിധി സമാനതയും പുലർത്താൻ പാടിബേണ്ട് യേശുവിന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുവേണ്ടം അനുമാനിക്കാൻ. ‘ബിഡി’ എന്ന് ധർമ്മ നേതാക്കൾ വിജിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യനാർ അറിയപ്പേണ്ടെന്നത് ‘ദിയാക്കോണോന്’ (ധിക്കൻ) എന്നാണ്. ഈയൊരു വാക്ക് ഫഴയനിയമത്തിലുണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണയും കാണപ്പെട്ടതു ഒന്നാണ്. വീടുജോലിക്കുപയോഗിക്കുന്ന ഭൂത്യരക്കുറിക്കുന്ന പദമാണ് ഡിക്കൻ. യേശുവിൻ്റെ ശിഷ്യസമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക പദവിയുടെ പേരല്ല ഡിക്കൻ. പിന്നേയോ, ആ സമൂഹത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതശൈലിയെക്കുറിക്കുന്ന വാക്കാണത്. എല്ലാവരും ഭൂത്യരാകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന, ആരും നേതാവാകാൻ ശ്രമിക്കാത്ത ഒരു സമൂഹം പ്രയോഗത്തിൽ എങ്ങനെയിരിക്കും? അരാജകത്തിലേക്കു ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒന്നായി നമുക്ക് അത് ദ്രാഡോട്ടത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്യാനാകും. ആ സാധ്യത നിലനില്പക്കേ, യേശു എന്തെ ഇന്നുവരെ നിലനിന്ന് ഏതെങ്കിലും സാമൂഹിക ഘടനയെ മാതൃകയാക്കിയില്ല? അരാജകത്വം സ്വാഴിക്കുന്ന ക്രമരാഹിത്യത്തെക്കാൾ കേന്ദ്രീകൃത അധികാരാസംഖ്യാനത്തിൽ ഉൾച്ചേരുന്നിരിക്കുന്ന ജീരണ്ണതയാണ് പ്രസ്തരത്തെമെന്ന് അവിടുന്ന ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കാം. ‘അധികാരം ദുഷ്പിപ്പിക്കുന്നു, സമ്പൂർണ്ണ അധികാരം സമ്പൂർണ്ണമായും ദുഷ്പിപ്പിക്കുന്നു’ എന്ന പരത്താവതാം നൃസാഖിലെ ബീട്ടിഷ് ചരിത്രകാരൻ ലോർഡ് ആക്രമിക്കുന്നുണ്ട് നിരീക്ഷണം യേശുവിൻ്റെ ചിന്താധാര കൗള അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

ஹவிட நால் அவசரம் பரிசுள்ளேக்கூட ஒரு வஸ்துத படுதொனியோக யேசு கேஸரியா மிலிஷி பிரேசர்த்து வசூ பறயும் சில காருண்ணல்கள். படுதொன் ஏற்க பாரியும் படுத்தான் ஸல் பளியப்படுகுமாக, ஸல்லிராஜுத்தினில் தாகோல் படுதொனியான் நல்கப்படுக்க. படுதொன் ஹமியித் கெட்டுக்கூடிய அடிக்கூடுமாக ஸப்ரஃதிதில் அதேபடி பிரதிமலிசிறிதிக்கும் தூக்கிய காருண்ணலோ மற்காயி 16:13-20 த் நால் வாயிக்கூடுமாக. யாராலும் வாயாடுவதற்கும் ஹட நல்கிய ஒரு ஸுவிசைப் பாரமாளித். கடேதாலிக்கா-போக்டுஸ் வெவுவிஸ் பஸ்தித்திக்கிடத்தில் வழை விடிக்குமாய் வழாவழாக்கூல் ஹட வசந்தாக்கத் தூஸ்பாரமாக்கி நிலங்களில்கூடுமாக.

എത്രകിലും ഒരു വ്യാവധാനം മാത്രം സ്വീകരിക്കുന്നത് കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കും. പലവിധ വാദമുഖങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നത് ഈ മറുപടിയുടെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതല്ല എന്നുമായഞ്ചു ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുക. നമുക്ക് ഇവിടെ പരിഗണിക്കാനുള്ളത് ആദിമസഭയിൽ പത്രോസിന്റെ

അതിപ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നം: വിജാതിയർ ക്രിസ്ത്യാനികളാകാൻ പരിചേദ്വന്ന തതിനു വിഡേയമാക്കണം വേണ്ടെങ്കാം എന്നതായിരുന്നു. പാലോവാസും ബർബ്ലിംഗാം സും വിജാതിയർ പരിചേദ്വന്നം സ്വീകരിക്കേണ്ട എന്ന ശക്തമായ നിലപാടു സ്വീകരിച്ചു. യാക്കോബും പത്രതാസും ഈ അഭിപ്രായത്തെ വിശേഷം എതിർക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിൽ പാലോവാസിൾ വാദം പത്രതാസ് അംഗീകരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത് (അ.പ. 15:1-21). പിന്നീട് പത്രതാസ് അനേകാകൃതിൽ വന്നപ്പോൾ താൻ പത്രതാസിൾ മുവര്ത്തുന്നേക്കി എതിർത്തുവെന്ന് പാലോവാസ് അവകാശപ്പെടുന്നുമുണ്ട് (ഗല. 2:11). ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത ഒരധികാരസ്ഥാനം പത്രതാസിനില്ലായിരുന്നുവെന്ന് ഈ വസ്തുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തമാണ്.

പരിശീള കൂപ്പിന്മാരെ സുവിശേഷഭാവത്തുവുമായി യേശു അയയ്ക്കുന്നോൾ കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമാനരസവിശേഷങ്ങളിൽ മുന്നിലുമുണ്ട് (മരക്കോ. 6:7-13; മതക. 10:5-15; ലൂക്കോ. 9:1-6). “വേറു എഴുപത്തിരഞ്ഞുപേരെ” യേശു തെരഞ്ഞെടുത്ത് അയയ്ക്കുന്നോധം ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നുണ്ട് (പിരീര്വ. 10:1-11). ഒന്ന് രണ്ട് റിൽഡേമാന്റും തജ്ജിൽ കൂടാം

ആദിമസാഡയിൽ അപൂർവ്വത്വാലമനാരുടെ യോഗ്യതയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടത് എന്നായിരുന്നു എന്നതുകൂടി അനേഷണവിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫിലിപ്പിയർ 2:5-11 തു എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം യേശുവിനെ അതുകിനും ഉയർത്തിയത് എന്നു പറയുന്നുണ്ടോ. ഉണ്ടായിരുന്ന ദൈവകാശം - ദൈവവുമായുള്ള സമാനത - വേണ്ടണമുഖ്യമായി തീർന്ന് ഒന്നുമല്ലാതായി തീർത്തുകൊണ്ടാണ് യേ ശുഭിന് മുല്ലാ നാമങ്ങൾക്കും ഉപരിയായ നാമം അല്കപ്പെടുന്നത്. “എനിക്ക് ജീ വിതാൻ ക്രിസ്തു” വാണിനു (ഫിലി 1:21) പറഞ്ഞ പാലോസ് ഏങ്ങനെന്നും ക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചത്? അതിൽ ഒരു വിവര എം 1 കൊതി. 9:1-18 തു നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. ജോലി ചെയ്യുന്നവൻ കൂലികൾ അർഹനാണെന്നത് ഒരു സാർവ്വത്രിക പ്രമാണമാണ്. സൃഷ്ടിശൈഖ്യപരോലാഷകൾ സൃഷ്ടിശൈഖ്യ കൊണ്ടുതന്നെ ഉപജീവനം കഴിക്കണമെന്ന് കർത്താവുതന്നെ കല്പിച്ചതുമാണ്. എന്നാൽ ഇതൊന്നും താൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നാണ് പാലോസ് കൊതിയുരുടെ മുന്നിൽ സാമ്പാദം വാടക്കുന്നത്. താനിരുന്ന ക സേരയുടെയും അണിഞ്ഞ ആടയാളരണങ്ങളുടെയും കൈയിലിക്കുന്ന അധികാരംബന്ധിക്കേണ്ടിയും പിൻബലത്തിലില്ല താൻ ക്രിസ്തുവിൽ പിൻഗാമിയാണെന്നു പറയോസ് സ്ഥാപിക്കുന്നത്, പിനെയോ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ സ്വന്തം അവകാശം വേണ്ടണമുഖ്യ എന്നതിൽ പിൻബലത്തിലുണ്ട്. അപൂർവ്വത്വാലമാരെ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തത് സിംഹാസനങ്ങളിരുന്ന് വിധി പ്രസ്താവിക്കാനാണെന്ന് പറയോസ് കരുതുന്നില്ല. “ബൈബം... തൈങ്ങളെ മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവരപ്പോലെ ഏറ്റവും അവസാനത്തെ നിരയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് താൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ നിമിഷംവരെ തൈങ്ങൾ വിശനും ഭാഗിച്ചും നന്ദനയായും പ്രഹരിഞ്ഞേറ്റും പാർപ്പിടിക്കില്ലതെന്തെയും കഴിയുന്നു. സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് തൈങ്ങൾ അഭ്യാസിക്കുന്നു. നിങ്കിക്കപ്പെടുന്നേയാൾ തൈങ്ങൾ അനുശ്രദ്ധിക്കുന്നു; പിഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നേയാൾ അടിപത്രാതെ നിലക്കുന്നു... തൈങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ലോകത്തിന് ചുപ്പം ചവറും പോലെയും എല്ലാറിഞ്ഞെങ്കിയും ഉച്ചിഷ്ടം പോലെയും മായിത്തീരിന്നിരിക്കുന്നു” (1 കൊതി. 4:9-13).

സംരക്ഷണത്വക്കോളം ഏറ്റവും മനസ്സിലെ പ്രാഥമ്യം ചുട്ടുണ്ട്. കിരീടവും ചുട്ടി, നീളമുള്ള അങ്ഗിയും ധരിച്ച് സിംഹാസനം ആരാധനയിൽ മനുഷ്യരാവാന്തിൽ ഉടലെടുത്ത ഒന്നാണ്. അതിന് ദൈവപ്രഭാവമുണ്ടായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. യാമാർത്ഥ്യത്തിന് നിരക്കുന്നതുമില്ല. (തൃടരും)

